

Преосвещенство познава способността въ и колко кръвта
ви е чиста.

Донъ Карлосъ не отговори нищо. Младыйтъ този благороденъ, който преди два дни бы пожъртовалъ сичко на свѣта за да стане служителъ на инквизиціята, кѣкто му искаше герцогътъ де-Монтеаръ за да му даде дъщеря си, въ тѣзи минута осѣщаше срамъ защото бѣ поискалъ тѣзи служба.

Герцогъ Медина-Чели не разумѣваше туй двуумѣне и рече на всякъя инквизиторъ :

— Владыко светый, младыйтъ този рыцаръ ще бѣде пламененъ защитникъ на светѣйшата наша религія.

Арбуезъ протегна рѣка къмъ донъ Карлоса, който я цалунъ.

— Утрѣ, рече му той, елате въ митрополіята подиръ голѣмата литургія за да приемете *благословеніето* о рѣката ми.

Донъ Карлосъ са поклони мълчеливо. Въ сѣщата минута единъ лакей като подигна завѣсата на вратата извика :

— Доня Долора Аргозо-и-Чевалосъ.

Великыйтъ инквизиторъ са сепна, и като съзрѣ една прилежаща праздна стая повлече въ неѣ герцога Медина-Чели. Подиръ малко Долора влѣзе въ залата. При зрѣлището на толкози свѣтъ, младата мома са спрѣ въ недоумѣне и търсеше съ очи домовладыката. Герцогъ де-Мондеаръ бѣ станалъ на крака като чу името ѣ, Но като видѣ инквизитора да са оттегля съ герцога Медина-Чели, толкосъ са оплаши да го не докачи, щото едва има сила да направи една стѣпка къмъ дъщерята на старыя си пріятель. Той останъ като закованъ на мѣстото си и едва можи да избърбори еднѣ истрыта комплементна фраза. Долора присѣгни къмъ него съ видъ благороденъ и увлекателенъ. Шепнатѣ отъ удивленіе са подигна отъ сичкото събравіе,